

ČUDoviŠTE

MAGIČNI VETAR

Colconda

SCENARIO: Danfranko Manfredi
CRTEŽ: Paskvale Frizenda

NASLOVNA STRANA: Andrea Venturi
NASLOV ORIGINALA: La Bestia
ORIGINALNO OBJAVLJENO: 1. oktobar 1997.

ČUDOVIŠTE
MAGIČNI VETAR

BLIZZARD GAZETA

VESTI SA GRANICE

ČUDESNO ULJE IZ KAMENA

Možda će zvučati kao neka legenda, ali priča je potpuno istinita. Izvesni Semjuel Kir vadio je so iz solane na reci Alegeni u Pensilvaniji i posao mu je išao dosta dobro, sve dok ga nije upropastilo prodiranje mineralnog ulja. Međutim, Kira to nije obeshrabrilo. Odustao je od soli i počeo da flašira to ulje i prodaje ga kao čudesni lek. U reklamama za Kirovu naftu, odnosno ulje iz kamena, garantovalo se da tečnost uspešno leči „bronhitis, upalu grla, zapaljenje pluća, hemoroide, proliv, koleru, reumu, giht, astmu, neuralgiju, napad žuči, pantljičaru, osip, kao i infekcije oka“. Kirov univerzalni lek privukao je pažnju industrijalca Džordža Bisela, koji ga je dao na analizu i utvrdio da se tu radi o „sirovini od koje se mogu dobiti dragoceni proizvodi“. Odlučio je da je iskoristi na adekvatan način i 1854. godine osnovao *Pensilvania Oil Company*, prvu naftnu kompaniju na svetu. Pet godina kasnije Edvin Drejk je usavršio tehnike vađenja nafte, osmisliši prvu bušotinu sa čeličnom konstrukcijom koju pokreće parna bušilica. Bio je predmet podsmeha, prozvan je ludakom koji pravi rupe u zemlji, sve dok jednog dana crno zlato konačno nije krenulo da izbija.

Tog trenutka taj događaj postaje vrlo ozbiljna stvar i predstavlja sam početak „naftne groznice“: hiljade biznismena, avanturista i špekulanata razmiletelo se po čitavoj Americi, bušeći je u

potrazi za dragocenom sirovinom. Sukobi interesa izazivali su krvave ratne epizode i bitke za kontrolisanje naftovoda, da bi pravi pobednik na kraju postao čovek koji je prvi shvatio da pravi problem nije transport, već prerada sirove nafte. Taj čovek se zvao Džon Rokfeler. Godine 1870, koja je i godina radnje ove epizode *Magičnog Vetra*, njegova *Standard Oil Company* već je imala monopol nad čitavom naftnom industrijom i Rokfeler

je već nadmeno izjavljivao: „Slobodno ulažite svoje dolare u otkrivanje novih nalazišta. Kad pronađete naftu, meni ćete morati da se obratite za rafiniranje.“ Smislili smo da vam ukratko približimo priču o otkrivanju crnog zlata u Americi upravo zato što u epizodi koja je pred nama nafta teče rekama, izbija kao gejzir, a onda pada kao kiša... jednom rečju – glavni junak je, u stvari, nafta. Nasuprot već uvreženom mišljenju, najbogatija nalazišta nafte ne nalaze se u Teksasu i Kaliforniji, nego više na severu, posebno u Vajomingu, a to je i država u kojoj su živele mnoge zajednice mormona. Njihov susret s crnim zlatom, onako kako je opisan u ovoj priči, iako nije utemeljen na stvarnim događajima, ipak nije baš potpuno izmišljen. Mormoni možda nisu direktno vadili naftu, ali svakako su proizvodili opremu za njenu eksploataciju i transportovanje. O mormonskim verskim i društvenim ubeđenjima, kao ni njihovom specifičnom odnosu sa Indijancima, nećemo pričati ovom prilikom, a ako nekoga zanima, možemo ga uputiti na izvor odakle smo upotrebili ključne informacije o ovim temama. To je knjiga *Mormoni* Tomasa O'Dija, naučnika i sociologa, koji, iako nije sam bio mormon, kaže za sebe da je „objektivni kritičar i simpatizer“ njihove religije.

ČUDoviŠTE

SCENARIO: MANFREDI

CRTEŽ: FRIZENDA

